

БРИЖНО ПИСМО СОФИЈЕ ДИМИТРИЈЕВИЋ ИЗ 1945. ГОДИНЕ

Судбински заинтересована за животни статус сина јединца, Сергија, и ода-
ног супруга Милана, мајка Софија се са пуно пажње и обзира обраћа другу
Влади; пошто је чула да код њега станује познати и цењени првоборац Свето-
зар Крстић Тоза, присан школски друг и саборац⁷⁷¹ њеног сина, да се својски
заузме и учини све неопходно за њихово проналажење.

[1945]

Druže Vlado,

Ja sam čula da Toza Krstić kod Vas u stanu, zato molim Vas
da zamolite Tozu od mogega imena da se zauzme da pronadje
Sergija moga sina, a njegova druga, da ~~mi~~ li živ i gde je. Toza
nadje načina da ga pronadje bilo preko poslanstva bilo preko
radija, od Sergija nemam vesti od 9 maja 1944 g iz logora
Camp de Noé Haute Garonne Par 105 ili 65 France. Tako isto
molim njega da potraži moga muža Milana, kažu da tamo ima
spiski streljanih, pa neka potraži imali i on tamo on je
predan Nemcima u septembru mesecu 1941 g. na Banjici. Ako Toza
nije kod Vas, a Vi potrudite se da ga nadite i zamolite, a i
Vi lično učinite sve što može da ih pronadjemo. Biću svima Vam
zahvalna. Ako nije živ moj muž ne skrivajte to od mene,
a javite istinu, mora da se jedanput dozna. Moja kuća mnogo
oštećena od bombardovanja. Kako ste vi? Pozdravite mnogo drugaricu
Natu i druga Tozu.

Primitite i Vi pozdrav od mene

Sofija Dimitrijević

⁷⁷¹ Напоменимо овде да велика средња школа у Вучју носи име овог знаменитог пр-
воборца и организатора скојевских активности и устанка у Поречју и на југу Србије.